

РЕШЕНИЕ

№ 661

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12587** по описа за **2020** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Х. П. Х. срещу съдебно решение № 20248201/10.11.2020 г. по нахд. № 13013/2018 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 97 с-в с което е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001152/19.06.2018 г., издадено от и.д. Началник Областен отдел "Автомобилна администрация" (ОО "АА"), с което на касатора за нарушение на чл. 38 от Наредба № 34/06.12.1999 г. на Министерство на транспорта (МТ) на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв.

В жалбата се навеждат доводи, че оспореният съдебен акт е постановен при липса на мотиви, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК. Сочи, че въззивният съд не е обсъдил в цялост събраните по делото доказателства и че не е изпълнил задължението си служебно да изясни обективната истина. Счита, че в наказателното постановление липсват съществени обстоятелства от обективния състав на твърдяното нарушение, както и че не става ясно кое точно предложение на чл. 38 от Наредбата е нарушено. Твърди, че е налице нарушение на правото му на

защита. Моли съда да отмени обжалваното съдебно решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът- Областен отдел "Автомобилна администрация", не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, XII- ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите към съдебния акт, което в конкретният случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН представлява съществено процесуално нарушение.

В случая НП е потвърдено изцяло декларативно, без да са ясни съображенията на съда за това. В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни фактически и аргументирани правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за законосъобразност на НП обстоятелства, и включени в предмета на доказване по делото, не може да бъде осъществен дължимия от АССГ контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

Касационната инстанция не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл. 14 от НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), само формално е обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което именно сочат данните по делото. В този смисъл, основателни се явяват доводите, изложени в касационната жалба, досежно липсата на мотиви в оспореното решение. От оспорения съдебен акт, не става ясно на какво основание съдът е кредитирал свидетелските показания като "последователни, логични и незаинтересовани". Въззивният съд не е изпълнил задължението си служебно да събере доказателства относно изясняване фактичката обстановка. Бланкетното позоваване на правни норми и общите съждения на съда без да има задълбочен анализ, както на тези правни разпоредби, така и на доказателствата, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Изясняването на обективната истина е процес, при който съдът следва да извърши цялостна проверка на фактите и обстоятелствата, да събере достатъчно и годни доказателства за установяването им, както и да обсъди доводите на двете страни. Съдът не е осъществил дължимата преценка на доказателствата по делото и няма фактически установявания.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществуването на спора.

Водим от горното, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 20248201/10.11.2020 г. по нахд. № 13013/2018 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 97 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.

